

عنوان مقاله:

تاثیر توسعه پایدار شهری بر بهبود کیفیت زندگی در مجتمع های مسکونی

محل انتشار:

کنفرانس دو سالانه جامعه و معماری معاصر (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

امیررضا خالقی مقدم - دانشگاه آزاد اسلامی، واحد کاشمر، گروه معماری، کاشمر، ایران

محمد عبدی پورخادر - دانشگاه آزاد اسلامی، واحد کاشمر، گروه معماری، کاشمر، ایران

امیرشرف الدین شیرازی - دانشگاه آزاد اسلامی، واحد کاشمر، گروه معماری، کاشمر، ایران

سیدمرتضی کاظمی - دانشگاه آزاد اسلامی، واحد کاشمر، گروه عمران، کاشمر، ایران

خلاصه مقاله:

یکی از عوامل تاثیر گذار بر بهبود کیفیت زندگی در ساختار شهر و شهرنشینی، توسعه پایدار شهری می باشد که بهبود کیفیت زیست محیطی را نیز به همراه دارد. از این رو توسعه پایدار شهری توسعه اجتماعی را به ارمغان می آورد و نتیجه توسعه پایدار اجتماعی، به وجود آوردن توسعه انسانی پایدار است که نتیجه تمامی این موارد شکل گیری سرمایه اجتماعی پایدار برای بستر سازی و توسعه برای رفاه زندگی در مکان جمعی مجتمع های جمعی می باشد. رضایت از مکان زندگی امری بسیار مهم و عوامل سازنده این رضایت باید الگوی موضوعات مختلف قرار بگیرد. بر این اساس رفاه شهروندی را می توان محور اصلی توسعه پایدار شهری دانست که افزایش رضایت مندی اجتماعی را امکان پذیر می کند. در قرن بیستم مجتمع های مسکونی به عنوان مهمترین و اساسی ترین عملکرد در هنر معماری به حساب آمده و تاثیرات بسیار زیادی به زندگی و رفتار ساکنین خواهند داشت. تاکید این مقاله بر جنبه های اجتماعی توسعه پایدار در سکونتگاهها می باشد. این مقاله در نظر دارد با مطالعه در وضعیت فعلی سکونت گاه های جمعی در ایران و جنبه اجتماعی توسعه پایدار تلاش بر بالا بردن سلامت اجتماعی براساس 2 ایده کلی نماید: اول بالا بردن امکان تعاملات اجتماعی بین ساکنین و دوم افزایش فرصت ساکنین برای برقراری روابط اجتماعی در سطوح بالا با در نظر گرفتن توسعه پایدار شهری.

کلمات کلیدی:

توسعه پایدار، سکونت جمعی، کیفیت زندگی، مجتمع های مسکونی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/606853>

